

A hadúri lobogók rangsoráról

TÖRTÉNELEM

Kétségtelen, hogy a Fekete Lobogók közül az első kettő (a toroni császáré és a lélekőré) valamelyes elsőbbséget élvez a többihez képest, mivel a fekete hadurak szövetségi rendszere egyértelműen Toron körül kristályosodott ki, vezető hatalma a birodalom. Ugyanakkor még ezt sem lehet teljesen evidenciának tekinteni, mivel a többi hadúr közül egyesek legalábbis hasonló hatalmi nagyságrendet képviselnek, jóllehet érdekeltségeik részben másfelé kötik le őket. Nehezen tudom elképzelni például, hogy Ediomad vagy Enoszuke olyan alárendelt szövetségi szerepben legyen Toronhoz képest, mint mondjuk Alidax vagy Abaszisz.

Ebben a vonatkozásban két további tényező is megfontolásra érdemes:

1) A Toront ténylegesen irányító hatalmi elitet a daumyri boszorkányurak alkotják, nekik viszont nincs saját lobogójuk.

2) Toron szövetségi rendszerében számos olyan csatlósállam található, amelynek nem jutott lobogó, az ork törzsektől (itt nem csupán a gro-ugoni hatokra gondolok) a dakh köztársaságon és a fidiori boszorkányrenden keresztül az anterai királyságig és a tehysi szövetségig. Ezek közül egyesek lényegesen nagyobb katonai és/vagy politikai potenciállal bírnak a kevésbé jelentős fekete haduraknál (például a megboldogult rowoni hercegnél vagy az orwellánus testvériség nagymesterénél).

Mindebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a lobogó birtoklása pusztán egy lehetőség, amelyet lehet jól vagy rosszul kihasználni: önmagában nem minősül abszolút hatalmi fokmérőnek.

Másrészről leszögezhetjük, hogy a lobogók számozása – ha az első két feketétől eltekintünk – nem tükröz hatalmi rangsort a hadurak között. Még a feltételezés is abszurd, hogy Davares városa vagy a Kard Testvériség (ötödik-hatodik, illetve negyedik lobogó) akár legdicsőbb fénykorában vetélkedhetett volna Ediomaddal vagy Enoszukéval (nyolcadik, illetve hetedik lobogó). A számozás egyszerűen az ereklyék megnyilatkozásának időrendjét mutatja, semmi többet.

Még egyértelműbben ez a helyzet, ha az Északi Szövetséget tekintjük. Az első Vörös Lobogó hordozójának itt koránt sincsen olyan egyértelmű vezető szerepe, mint a toroni császárnak, már csupán azért sem, mert Erigow katonai potenciálja nemcsak Toronéhoz képest jelentéktelen, hanem más vörös hadurakéhoz is. Itt legföljebb kiemelkedő politikai presztízsről lehet szó, részint Eligor herceg személyes karizmája okán, részint pedig azért, mert több, amúgy tekintélyes vörös hadúr tökéletesen alkalmatlan bármiféle érdemleges politikai szerepre (Sirenar, a Titkos Szekta, a kalandozók hadura).

Ettől függetlenül az a benyomásom, hogy ha a toroni császár üzen valamit az abaszisi nagykirálynak, az többé-kevésbé parancsnak minősül; ha viszont Eligor herceg a tiadlani uralkodóhármának, az ettől meglehetősen távol áll.

Ha jobban belegondolunk, teljesen logikus, hogy a lobogók számozása nem takar hatalmi rangsort. A lobogók ugyanis – néhány kivételtől eltekintve – politikai egységekhez kötődnek, márpedig ezeknek a stabilitása, ereje és befolyása a történelem során szükségképpen változik. Mogorva Chei tevékenysége például, amely a legendás népvándorlásban kulminált, kétségkívül végzetesen meggyengítette Ilanort: az elvesztett népességet ugyanis nem lehet egyik pillanatról a másikra pótolni, különösen ha a legéleterősebb és legerősebb nemzedékek hagyják faképnél az országot. A magam részéről azon csodálkozok, hogy a hatodik Vörös Lobogó egyáltalán megmaradt a thánok kezében. Böven lett volna hová átköltöznie, hiszen az Északi Szövetségben is vannak igen

jelentős, ám saját lobogó nélküli államok: például Doran, Haonwell, Gianag, Livina, Til Smeddeth és a kalduradi aunok, hogy csak a legismertebbeket említsem.

2008.04.18.

Szerző: Raoul Renier

Forrás: DV fórum, Ynev téma, 30.

hozzászólás

Szerkesztette: Magyar Gergely

Ez a cikk megjelent a Fantasycentrum oldalon is, Az alidaxi fekete lobogó problémája című cikkben, a vonatkozó hozzászólás után, néhány semmitmondó kiegészítéssel egy cikké gyúrva.